

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

7009 *Llei 11/2014, de 3 de juliol, per la qual es modifica la Llei 26/2007, de 23 d'octubre, de responsabilitat mediambiental.*

FELIPE VI

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono:

PREÀMBUL

I

Aquesta Llei té per objecte modificar la Llei 26/2007, de 23 d'octubre, de responsabilitat mediambiental, amb l'objectiu de reforçar-ne els aspectes preventius, simplificar i millorar determinats aspectes de la seva aplicació i fer la transposició del que disposa l'article 38 de la Directiva 2013/30/UE, del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de juny de 2013, per la qual es modifica la Directiva 2004/35/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 21 d'abril de 2004.

La Llei 26/2007, de 23 d'octubre, de responsabilitat mediambiental, que va transposar al nostre ordenament jurídic la Directiva 2004/35/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 21 d'abril de 2004, estableix un nou règim administratiu de reparació de danys mediambientals en virtut del qual els operadors que ocasionin danys al medi ambient o amenacin amb ocasionar-ne han d'adoptar les mesures necessàries per prevenir-ne la causació o, quan els danys s'hagin produït, per tornar els recursos naturals danyats a l'estat en què estaven abans de la causació d'aquests. Així mateix, s'estableix que els operadors de les activitats incloses a l'annex III han de disposar d'una garantia financera que els permeti fer front a la responsabilitat mediambiental inherent a l'activitat o activitats pretenguin dur a terme.

La disposició final tercera de la Llei 26/2007, de 23 d'octubre, de responsabilitat mediambiental, faculta el Govern, prèvia consulta a les comunitats autònomes, per dictar, en el seu àmbit de competències, les disposicions necessàries per al desplegament i l'execució del capítol IV de la Llei, relatiu al règim jurídic de les garanties financeres, de l'annex I sobre criteris per determinar el caràcter significatiu del dany en les espècies silvestres o en els hàbitats, de l'annex II sobre reparació del dany mediambiental i de l'annex VI sobre la informació que les administracions públiques han de facilitar al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, en matèria de responsabilitat mediambiental.

Fent ús d'aquesta habilitació, el Govern va adoptar el Reial decret 2090/2008, de 22 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de desplegament parcial de la Llei 26/2007, de 23 d'octubre, de responsabilitat mediambiental, que, entre altres aspectes, va regular les qüestions essencials de la garantia financera obligatòria, com són la determinació de la seva quantia, les modalitats de la garantia financera –l'aval, la reserva tècnica i la pòlissa d'assegurança– així com el procediment de determinació de la quantia de la garantia financera obligatòria.

II

Amb data 28 de juny de 2013, es va publicar en el «Diari Oficial de la Unió Europea» la Directiva 2013/30/UE, del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de juny de 2013,

sobre la seguretat de les operacions relatives al petroli i al gas mar endins, que modifica la Directiva 2004/35/CE, de 21 d'abril de 2004, l'objecte de la qual és establir els requisits mínims destinats a prevenir accidents greus en les operacions relacionades amb el petroli i gas mar endins i a limitar les conseqüències d'aquests accidents. La Directiva esmentada estableix la modificació de la definició dels danys a les aigües de la Directiva 2004/35/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 21 d'abril de 2004, per assegurar que la responsabilitat de l'operador s'apliqui a les aigües marines.

Mitjançant la present Llei, es modifica l'article 2.1.b) de la Llei 26/2007, de 23 d'octubre, de responsabilitat mediambiental, per fer la transposició de la modificació de la Directiva 2004/35/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 21 d'abril de 2004, que estableix l'article 38 de la Directiva 2013/30/UE, del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de juny de 2013.

III

Una altra de les modificacions que introdueix aquesta Llei consisteix en la inclusió d'un nou apartat a l'article 3, relatiu a l'àmbit d'aplicació de la Llei, amb la finalitat de precisar-ne l'àmbit d'aplicació en el cas d'obres públiques d'interès general, que siguin competència de l'Administració General de l'Estat. Així mateix, s'afegeix un nou apartat a l'article 7, que estableix la competència de l'Administració General de l'Estat per exigir l'adopció de les mesures de prevenció, evitació i reparació que siguin procedents, quan es tracti d'obres públiques d'interès general de la seva competència.

IV

L'experiència adquirida durant els anys d'aplicació de la Llei 26/2007, de 23 d'octubre, de responsabilitat mediambiental, ha posat de manifest la necessitat de reforçar-ne els aspectes preventius, per a la qual cosa es considera oportú impulsar l'ús de les anàlisis de riscos mediambientals com a eina de gestió del risc mediambiental.

Amb aquest objectiu, s'introdueix un nou article 17 bis, mitjançant el qual s'assenyala que les autoritats competents han d'adoptar mesures per impulsar la realització voluntària d'anàlisis de riscos mediambientals, entre els operadors d'activitats susceptibles d'ocasionar danys mediambientals, com a mesura de minimització i gestió del risc mediambiental.

V

D'altra banda, es procedeix a simplificar determinats aspectes de l'aplicació del règim de responsabilitat mediambiental que estableix la Llei 26/2007, de 23 d'octubre, de responsabilitat mediambiental, tant per als operadors econòmics com per a les administracions públiques, sense que això suposi una minva en l'objecte de la Llei, que és el de regular la responsabilitat dels operadors en la prevenció, evitació i reparació dels danys mediambientals, de conformitat amb l'article 45 de la Constitució espanyola i amb els principis de prevenció i de «qui contamina paga».

Es tracta de donar compliment, amb això, a les mesures que preveu l'informe de la Comissió per a la Reforma de les Administracions Públiques (CORA) que, en matèria de responsabilitat mediambiental, al·ludeix a la simplificació i reducció de càrregues administratives.

En nom d'aquesta simplificació, s'ha considerat necessari modificar algunes disposicions del capítol IV, sobre garanties financeres, com ara la redacció de l'article 24.1 amb l'objecte de precisar el caràcter voluntari de la garantia financera per als operadors que no queden obligats a la seva constitució d'acord amb les exempcions que preveu l'article 28 de la Llei. Es pretén, amb això, fomentar la utilització de les anàlisis de risc mediambiental com a eina de gestió del risc mediambiental. Així mateix, per dotar de més seguretat jurídica el sistema de responsabilitat mediambiental, i reduir les càrregues administratives en el procediment de constitució de la garantia financera, es modifica

l'article 24.3, de manera que s'agilitza el procediment per determinar la garantia financera, i és l'operador obligat a constituir una garantia financera qui en determina la quantia a partir de la realització de l'anàlisi de riscos mediambientals de la seva activitat, i qui comunica a l'autoritat competent la constitució de la garantia.

A més, amb la nova redacció de l'article 24.3, s'indica que la quantia de la garantia financera s'ha de determinar a partir de la realització de l'anàlisi de riscos mediambientals de l'activitat. Aquesta modificació pretén unificar la terminologia utilitzada a la Llei i en el seu reglament de desplegament parcial en relació amb el mètode per determinar la quantia de la garantia financera.

D'altra banda, es modifica igualment l'article 27 per ampliar els subjectes garantits per la garantia financera, de manera que queden inclosos els titulars de les instal·lacions en les quals es dugui a terme l'activitat que pugui ocasionar els danys mediambientals.

VI

L'article 28 de la Llei 26/2007, de 23 d'octubre, de responsabilitat mediambiental, en els apartats a) i b), eximia determinats operadors, en funció del cost de la reparació dels danys que puguin causar, de l'obligació de constituir una garantia financera, si bé obligava tots els operadors inclosos a l'annex III a fer una anàlisi de risc mediambiental amb els conseqüents costos associats.

Tenint en consideració que l'exigència de constituir una garantia financera a tots els operadors de l'annex III de la Llei, sense més exempcions que les que preveu l'article 28.a) i b), suposa una càrrega important en termes de recursos humans i monetaris, tant per als operadors econòmics com per a les administracions públiques, i l'important pes que aquesta norma atorga als aspectes preventius, a través del Reial decret llei 8/2011, d'1 de juliol, de mesures de suport als deutors hipotecaris, de control de la despesa pública i cancel·lació de deutes amb empreses i autònoms contretes per les entitats locals, de foment de l'activitat empresarial i impuls de la rehabilitació i de simplificació administrativa, es va portar a terme una modificació de la Llei 26/2007, de 23 d'octubre, de responsabilitat mediambiental, amb la finalitat d'introduir un nou apartat d) a l'article 28 de la Llei 26/2007, de 23 d'octubre, de responsabilitat mediambiental, sobre exempcions a la constitució d'una garantia financera obligatòria, que estableix que els operadors de les activitats que s'estableixin reglamentàriament queden exempts de constituir una garantia financera obligatòria, i per tant d'eleva una proposta a l'autoritat competent per a l'aplicació del procediment que preveu l'article 24.3. En aquest sentit, i en línia amb la modificació introduïda, la present Llei regula els criteris que han de servir de base per determinar, per via reglamentària, les activitats exemptes de constituir una garantia financera obligatòria a causa del seu escàs potencial de generar danys mediambientals i baix nivell d'accidentalitat.

VII

També es modifica l'article 30 de la Llei ja que es considera pertinent que, per atorgar una homogeneïtat en el contingut mínim de les pòlisses d'assegurances, determinats conceptes tinguin una regulació pròpia que pugui ser actualitzada convenientment en funció del desenvolupament i l'evolució de l'oferta existent en cada moment en els mercats financers.

D'altra banda, es modifica l'article 31.1, referit a la vigència de la garantia financera obligatòria, per precisar que aquesta ha d'estar vigent durant tot el període d'activitat des de la data en què la seva constitució sigui obligatòria i fins al seu cessament efectiu.

Finalment, i dins del capítol IV de la Llei, es fa necessari modificar l'article 33, sobre el fons de compensació de danys mediambientals del Consorci de Compensació d'Assegurances. El propòsit de la modificació és adaptar la regulació del fons a la situació actual de la normativa nacional sota la qual està constituït, ja que actualment opera un sistema de liquidació d'entitats asseguradores en situació d'insolvència, que és gestionat pel Consorci de Compensació d'Assegurances, i que, *de facto*, suposa un mecanisme de

garantia per als assegurats de tots els rams de l'assegurança, que també operaria, arribat el cas, en relació amb la cobertura de responsabilitat mediambiental. En conseqüència, i per evitar redundàncies, se suprimeix el fons per insolvència que preveu la redacció original de l'article, i es manté el que es destina a prolongar la cobertura de l'assegurança per als danys ocorreguts durant la vigència de la pòlissa però amb manifestació diferida.

VIII

Finalment, es modifiquen determinats aspectes del capítol VI sobre normes aplicables als procediments d'exigència de responsabilitat mediambiental, amb l'objectiu de millorar-ne la tramitació. Així, es modifica l'article 41 per precisar els tràmits d'iniciació en el procediment d'exigència de responsabilitat mediambiental. I es modifica el termini que estableix l'article 45.3 per resoldre els procediments d'exigència de responsabilitat mediambiental.

IX

Finalment, aquesta Llei suprimeix la disposició addicional desena de la Llei 26/2007, de 23 d'octubre, de responsabilitat mediambiental, que regula la responsabilitat mediambiental de les obres públiques, amb l'objecte de millorar la transposició de la Directiva 2004/35/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 21 d'abril de 2004, sobre responsabilitat mediambiental en relació amb la prevenció i reparació de danys mediambientals.

Article únic. *Modificació de la Llei 26/2007, de 23 d'octubre, de responsabilitat mediambiental.*

La Llei 26/2007, de 23 d'octubre, de responsabilitat mediambiental, queda modificada de la manera següent:

U. El paràgraf b) de l'article 2.1 queda redactat de la manera següent:

«b) Els danys a les aigües, entesos com qualsevol dany que produeixi efectes adversos significatius:

1r Tant en l'estat ecològic, químic i quantitatiu de les masses d'aigües superficials o subterrànies, com en el potencial ecològic de les masses d'aigua artificials i molt modificades. A aquests efectes, cal atènyer-se a les definicions que estableix la legislació d'aigües.

No tenen la consideració de danys a les aigües els efectes adversos als quals sigui aplicable l'article 39 del Reial decret 907/2007, de 6 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la planificació hidrològica.

2n En l'estat ecològic de les aigües marines, tal com es defineix a la Llei 41/2010, de 29 de desembre, de protecció del medi marí, en la mesura en què diversos aspectes de l'estat ecològic del medi marí no estiguin coberts pel Reial decret legislatiu 1/2001, de 20 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la Llei d'aigües.»

Dos. S'introdueix un nou apartat 6 a l'article 3 amb la redacció següent:

«6. En el cas d'obres públiques d'interès general, competència de l'Administració General de l'Estat, aquesta Llei s'aplica:

a) Als danys causats a les espècies i als hàbitats protegits, a les aigües, al sòl i a la ribera del mar i de les rieres, i a les amenaces imminents que aquests danys ocorrin, quan hagin estat causats per les activitats econòmiques o professionals que enumera l'annex III, encara que no hi hagi dol, culpa o negligència.

b) Als danys causats a les espècies i hàbitats naturals protegits per activitats professionals diferents de les que enumera l'annex III i a qualsevol amenaça imminent d'aquests danys a causa d'alguna d'aquestes activitats, sempre que hi hagi hagut culpa o negligència per part de l'operador.

La normativa autonòmica en la matèria pot determinar l'aplicació del que disposa el paràgraf anterior a les obres públiques d'especial rellevància i interès equivalents a les d'interès general de l'Estat, la titularitat i competència de les quals correspongui a les comunitats autònomes.»

Tres. S'introdueix un nou apartat 7 a l'article 7 amb la redacció següent:

«7. Correspon a l'Administració General de l'Estat, a través de la instrucció prèvia del corresponent procediment de responsabilitat per danys al medi ambient dels que preveu aquesta Llei, exigir l'adopció de les mesures de prevenció, evitació i reparació que siguin procedents en aplicació d'aquesta Llei quan es tracti d'obres públiques d'interès general de la seva competència. Si el dany o l'amenaça que el dany es produeixi afecten recursos naturals la tutela dels quals recaigui en les comunitats autònomes és preceptiu obtenir l'informe de l'òrgan autonòmic competent.

En els casos d'obres públiques d'especial rellevància i interès equivalent a les d'interès general de l'Estat, però la titularitat i competència de les quals correspongui a les comunitats autònomes, la competència per a la tramitació i adopció de les mesures que preveu el paràgraf anterior correspon als òrgans que, si s'escau, determini la legislació autonòmica.»

Quatre. S'introdueix un nou article 17 bis amb la redacció següent:

«Article 17 bis. *Foment de les mesures de prevenció i evitació de danys mediambientals.*

Les autoritats competents han d'adoptar mesures per impulsar la realització voluntària d'anàlisis de riscos mediambientals entre els operadors de qualsevol activitat susceptible d'ocasionar danys mediambientals, amb la finalitat d'aconseguir una gestió adequada del risc mediambiental de l'activitat.»

Cinc. L'article 24 queda redactat de la manera següent:

«Article 24. *Constitució d'una garantia financera obligatòria.*

1. Els operadors de les activitats incloses a l'annex III, sense perjudici de les exempcions que preveu l'article 28, han de disposar d'una garantia financera que els permeti fer front a la responsabilitat mediambiental inherent a l'activitat que pretenguin dur a terme. Per a la resta d'operadors, la constitució de la garantia financera té caràcter voluntari.

2. La quantitat que, com a mínim, ha de quedar garantida i que en cap cas no limita les responsabilitats establertes a la llei, l'ha de determinar l'operador segons la intensitat i extensió del dany que l'activitat de l'operador pugui causar, de conformitat amb els criteris que s'estableixin reglamentàriament.

3. Els operadors han de comunicar a l'autoritat competent la constitució de la garantia financera a la qual estiguin obligats d'acord amb l'apartat primer d'aquest article. La fixació de la quantia d'aquesta garantia ha de partir de l'anàlisi de riscos mediambientals de l'activitat, o de les taules de barems, que s'han de fer d'acord amb la metodologia que reglamentàriament estableixi el Govern. L'autoritat competent ha d'establir els corresponents sistemes de control que li permetin comprovar el compliment d'aquestes obligacions.»

Sis. L'article 27 queda redactat de la manera següent:

«Article 27. *Subjectes garantits.*

Té la consideració de subjecte garantit l'operador de l'activitat econòmica o professional, i així mateix poden figurar com a subjectes garantits addicionals els subcontractistes, els professionals que col·laborin amb aquest operador en la realització de l'activitat autoritzada i la persona o entitat titular de les instal·lacions en què es dugui a terme l'activitat.»

Set. L'article 28 queda redactat en els termes següents:

«Article 28. *Exempcions de constitució de garantia financera obligatòria.*

Queden exempts de constituir una garantia financera obligatòria:

a) Els operadors de les activitats susceptibles d'ocasionar danys la reparació dels quals s'avaluï per una quantitat inferior a 300.000 euros.

b) Els operadors d'activitats susceptibles d'ocasionar danys la reparació dels quals s'avaluï per una quantitat compresa entre 300.000 i 2.000.000 d'euros que acreditin mitjançant la presentació de certificats expedits per organismes independents que estan adherits amb caràcter permanent i continuat bé al sistema comunitari de gestió i auditoria mediambientals (EMAS), bé al sistema de gestió mediambiental UNE-EN ISO 14001 vigent.

c) La utilització dels productes fitosanitaris i biocides a què es refereix l'apartat 8.c) i d) de l'annex III, amb fins agropecuaris i forestals, els quals queden per tant exempts d'efectuar la comunicació que preveu l'article 24.3.

d) Els operadors de les activitats que s'estableixin reglamentàriament atenent el seu escàs potencial de generar danys mediambientals i baix nivell d'accidentalitat, el quals queden igualment exempts d'efectuar la comunicació que preveu l'article 24.3.»

Vuit. L'article 30 queda redactat en els termes següents:

«Article 30. *Límits quantitativs de la garantia.*

1. La cobertura de la garantia financera obligatòria mai no pot ser superior a 20.000.000 d'euros. En qualsevol cas, la constitució d'aquesta garantia per la cobertura màxima no eximeix els operadors de comunicar la constitució de l'esmentada garantia financera a l'autoritat competent d'acord amb el procediment que preveu l'article 24.3.

2. El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, escoltada la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, pot promulgar disposicions per les quals es reguli el contingut mínim i les limitacions que són admissibles, com ara sublímits, exclusions o franquícies a càrrec del titular de l'activitat, de manera que es conjuguin adequadament l'interès de les administracions públiques en el fet que els titulars de les activitats sotmeses a l'obligació disposin de suficient cobertura per a tots els aspectes possibles de la seva responsabilitat mediambiental, amb l'oferta de garanties disponible en cada moment en els mercats financers.»

Nou. L'article 31.1 queda redactat en els termes següents:

«1. La garantia ha de quedar constituïda de manera que, des de la data d'efectivitat de la seva exigència, que s'ha de fixar reglamentàriament, quedin coberts per aquesta tots els esdeveniments causants de dany mediambiental que s'iniciïn després de la data esmentada. L'operador ha de mantenir la garantia en vigor durant tot el període d'activitat i fins al seu cessament efectiu. L'autoritat competent ha d'establir els sistemes de control corresponents que permetin constatar la vigència d'aquestes garanties; a aquest efecte les entitats

asseguradores, les entitats financeres i els mateixos operadors han de proporcionar a l'autoritat competent la informació necessària.»

Deu. L'article 33 queda redactat de la manera següent:

«Article 33. *Fons de compensació de danys mediambientals del Consorci de Compensació d'Assegurances.*

1. El Consorci de Compensació d'Assegurances ha d'administrar i gestionar, de manera independent finançament i comptablement respecte de la resta de les activitats que realitza, un fons de compensació de danys mediambientals que s'ha de constituir amb les aportacions dels operadors que contractin una assegurança per garantir la seva responsabilitat mediambiental, mitjançant un recàrrec sobre la prima de l'assegurança esmentada.

El Fons està destinat a prolongar-ne la cobertura per a les responsabilitats assegurades en la pòlissa original, i en els seus mateixos termes, per als danys que, havent estat causats per les activitats autoritzades durant el període de vigència de l'assegurança, es manifestin o reclamin després del transcurs dels terminis de manifestació o reclamació admesos a la pòlissa, i es reclamin en el transcurs, com a màxim, d'un nombre d'anys igual a aquell durant el qual va ser vigent la pòlissa d'assegurança, comptats des que aquesta va acabar i amb el límit de 30 anys.

2. Les responsabilitats del Fons es corresponen en cada cas amb els imports que, segons cada tipus d'activitat, hagin estat determinades de conformitat amb el que preveu l'article 24 i queden limitades, a més, a l'import total constituït en aquest.»

Onze. L'article 41 queda redactat de la manera següent:

«Article 41. *Iniciació del procediment.*

1. Els procediments d'exigència de la responsabilitat mediambiental que regula aquesta Llei s'inicien:

a) D'ofici per acord motivat de l'òrgan competent, bé per iniciativa pròpia, bé com a conseqüència d'ordre superior, bé a petició raonada d'altres òrgans o bé per mitjà de denúncia que doni trasllat d'uns fets que, segons el parer de l'òrgan competent, siguin suficients per acordar l'inici.

b) A sol·licitud de l'operador o de qualsevol altra persona interessada.

2. Quan la iniciació dels procediments d'exigència de responsabilitat mediambiental sigui instada per un interessat diferent de l'operador, la sol·licitud s'ha de formalitzar per escrit i ha d'especificar en tot cas els danys o les amenaces de danys mediambientals als efectes que preveu aquesta Llei. La sol·licitud ha d'especificar, així mateix i quan això sigui possible, els aspectes següents:

a) L'acció o omissió del presumpte responsable.

b) La identificació del presumpte responsable.

c) La data en què es va produir l'acció o omissió.

d) El lloc on s'ha produït el dany o l'amenaça de dany.

e) La relació de causalitat entre l'acció o l'omissió del presumpte responsable i el dany o l'amenaça de dany.

3. L'òrgan competent s'ha de pronunciar sobre l'admissió de la sol·licitud d'inici del procediment d'exigència de responsabilitat mediambiental i ho ha de comunicar al sol·licitant en el termini de 10 dies hàbils a comptar de la recepció de la sol·licitud. En els procediments que s'iniciïn a sol·licitud d'un interessat diferent de l'operador, si l'òrgan competent comprova que la sol·licitud d'inici no inclou els

elements assenyalats a l'apartat anterior ha de requerir el sol·licitant perquè, en un termini de deu dies hàbils, aporti els documents preceptius. En els casos en què no es produeixi l'esmena esmentada, se'l considera desistit de la seva sol·licitud, en els termes que preveu l'article 71 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre. Sense perjudici d'això, l'òrgan competent pot inadmetre la sol·licitud, mitjançant una resolució motivada, en els casos de les sol·licituds que manifestament no tinguin fonament o que una resolució ferma anterior hagi desestimat quant al fons unes altres sol·licituds substancialment idèntiques. Davant de l'esmentada resolució d'inadmissió es poden interposar els recursos legalment procedents en via administrativa i judicial, si s'escau.»

Dotze. L'article 45.3 queda redactat de la manera següent:

«3. L'autoritat competent ha de resoldre i notificar en el termini màxim de 6 mesos. En casos científicament i tècnicament complexos, l'autoritat pot ampliar aquest termini fins a 3 mesos addicionals, i ha de notificar als interessats aquesta ampliació. A l'efecte exclusivament de garantir el dret dels interessats a la tutela administrativa i judicial, transcorregut el termini esmentat, s'entén caducat el procediment iniciat d'ofici, sense perjudici de l'obligació inexcusable de l'autoritat competent de resoldre.

Aquest termini es pot suspendre el temps que transcorri entre el requeriment a l'operador perquè presenti la proposta de mesures reparadores a què es refereix l'article 20.1.b) o, si s'escau, perquè l'esmeni, i el seu compliment efectiu per part del destinatari.»

Tretze. Se suprimeix la disposició addicional desena.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei 34/2007, de 15 de novembre, de qualitat de l'aire i protecció de l'atmosfera.*

S'incorpora un nou paràgraf a l'apartat 1 de la disposició derogatòria única amb la redacció següent:

«Sense perjudici d'això, la regulació que contenen els articles 4, 11, 15 i 20 sobre emplaçaments i distàncies que s'estableix en el Reglament d'activitats molestes, insalubres, nocives i perilloses no és aplicable a les instal·lacions de tractament d'aigües, instal·lacions de depuració d'aigües residuals, instal·lacions dessalobrades i dessalinitzadores, sempre que aquesta qüestió hagi estat objecte d'anàlisi i correcció, si s'escau, mitjançant les mesures procedents d'acord amb les millors tècniques disponibles o que s'ajustin al que a aquest respecte determini l'avaluació ambiental o, si s'escau, l'autorització ambiental integrada corresponent o el títol administratiu equivalent.»

Disposició final segona. *Modificació de la Llei 10/2001, de 5 de juliol, del Pla hidrològic nacional.*

S'amplia l'annex III, Noves actuacions d'interès general, i s'hi incorporen les obres següents:

«● A la Demarcació Hidrogràfica del Duero:

– Actuacions del Pla nacional de qualitat de les aigües a la província de Segòvia (Aguilafuente, Zarzuela del Monte, Prádena, Villaverde de Íscar, Ortigosa del Monte, Cabezuela, Nieva i Santa María la Real de Nieva).

– Actuacions del Pla nacional de qualitat de les aigües a la província de Valladolid (col·lectors i estació depuradora d'aigües residuals de Castronuño, Nava del Rey, Fresno el Viejo).

- Actuacions del Pla nacional de qualitat de les aigües a Los Arribes del Duero.
- Emissaris de connexió amb l'estació depuradora d'aigües residuals de Burgos (col·lector del rierol de Las Fuentes, col·lector del riu Ubierna, col·lector del riu Vena, col·lector del riu Arlazón).
- Sanejament de Segòvia (col·lectors de l'Alfoz i connexió amb San Cristóbal de Segovia).
- Ampliació de l'estació depuradora d'aigües residuals Burgos.
- Ampliació de l'estació depuradora d'aigües residuals Segòvia.
- Anell de proveïment i dipòsit d'aigua potable de Cortes (Burgos).
- A la Demarcació Hidrogràfica del Guadalquivir:
  - Millora del sistema de proveïment en alta als municipis del Consorci "Plan de Écija".
- A la Demarcació Hidrogràfica de l'Ebre:
  - Proveïment de la zona central de les conques mineres des de l'embassament de Las Parras.»

Disposició final tercera. *Títols competencials.*

Aquesta Llei té el caràcter de legislació bàsica de protecció del medi ambient, sense perjudici de les facultats de les comunitats autònomes d'establir normes addicionals de protecció de conformitat amb el que disposa l'article 149.1.23a de la Constitució espanyola, llevat dels apartats cinc al deu, que constitueixen legislació bàsica d'assegurances dictada a l'empara de l'article 149.1.11a de la Constitució espanyola, i l'apartat 3, que té caràcter de legislació dictada a l'empara de les regles 18a, 23a i 24a de l'article 149.1 de la Constitució espanyola.

El termini que estableix l'article 45.3 no té caràcter bàsic.

Disposició final quarta. *Incorporació del dret de la Unió Europea.*

Aquesta Llei incorpora a l'ordenament jurídic espanyol l'article 38 de la Directiva 2013/30/UE, del Parlament i del Consell, de 12 de juny de 2013, sobre la seguretat de les operacions relatives al petroli i al gas mar endins, i que modifica la Directiva 2004/35/CE.

Disposició final cinquena. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 3 de juliol de 2014.

FELIPE R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY